

Het Geheim van Rennes-le-Chateau, het verborgen verleden van Arques en...de Da Vinci Code

Toen ik met veel moeite het boek van Dan Brown "De Da Vinci Code" had doorworsteld (de fantastische veronderstellingen en de ontelbare toevalligheden lopen soms wel de spuigaten uit...) wekte het wel mijn belangstelling toen ik daarna het boek las dat de aanleiding bleek te zijn van Brown's roman, namelijk de in 1982 in Londen verschenen "studie" van Michael Baigent, Richard Leigh en Henry Lincoln "The Holy Blood and the Holy Grail". Het waren niet de theorieën die hierin verkondigd worden die mijn aandacht trokken, wel de rol die er in gespeeld wordt door de twee dorpen in de Aude, mij wel bekend van de bezoeken aan "Le Périlhou": Rennes-le-Chateau en...Arques.

Het begint met ons eerste bezoek aan Rennes-le-Chateau in september 2003, nadat Rudie en Bie ons verteld hadden over hun bezoek eerder aan dit merkwaardig dorp. Mijn verslag hierover luidde destijds als volgt: "Van daar verder de bergweg op naar Rennes-le-Chateau, ons aanbevolen voor de merkwaardige kerk en pastorie.

Aan de kerk en de presbytere is een merkwaardige legende verbonden. De toenmalige pastoor Bérenger Saunière (1852-1917) zou onder een grafsteen een schat en geheimzinnige perkamenten hebben gevonden en daarmee de bouwvallige kerk en pastorie hebben opgesmukt op zijn eigen manier. In de kerk draagt een in steen gebeeldhouwde duivel het wijwatervat. Bij de pastorie bouwde hij een villa voor zijn gasten, de "Villa Béthanie" en achter in de tuin op de oude vestingmuren een grote toren waarin een bibliotheek. Bij de pastoor woonde zijn meid Marie Denardeau, die haar moeder opvolgde en leefde van 1868 tot 1953. Zij erfde de villa en de rest maar leefde merkwaardig genoeg verder in armoede. Nooit verklapte ze het zogezegde "geheim van de schat"

Toen we er in oktober 2006 terugkeerden, deze keer ook met Raf en Els, hadden we intussen het boek "De Da Vinci Code" gelezen en was het eertijds zo stille dorpje uitgebreid met een souvenirwinkel en een boekhandel met allerlei boeken en studies over deze legende.

Onlangs dan tikte ik de vermelde "studie" op de kop en stootte op teksten over streken die mij al te bekend voorkwamen.

Enkele citaten uit het de Nederlandse vertaling van "Het Heilig Bloed en de Heilige Graal" trokken onze aandacht:

Het boek maakt gewag van ergens een schilderij van Poussin "Les Bergers d'Arcadie". Nu moet men weten dat Arques in het Catalaans "Arcas" genoemd wordt (het gebied behoorde vroeger tot Catalonië), zoals trouwens nog op de tweetalige borden aan het dorp vermeld staat. Zonder in te gaan op de betekenis van dit schilderij, volgend citaat:

"In het begin van de jaren zeventig werd echter een graftombe gevonden die precies leek op die op het schilderij - dezelfde afmetingen, verhoudingen, vorm, omgeving en vegetatie, tot aan het rond stuk rots toe waarop een van de herders zijn voet laat rusten. De tombe staat aan de rand van het dorpje Arques, ongeveer tien kilometer van Rennes-le-Chateau en vijf kilometer van het kasteel Blanchefort. Als men ervoor staat, is het uitzicht hetzelfde als op het schilderij. En het wordt dan ook duidelijk dat een van de toppen op de achtergrond Rennes-le-Chateau is...

...Volgens het register in Arques behoorde het land waarop de tombe staat aan een Amerikaan, een zekere Louis Lawrence uit Boston, tot zijn dood in 1950. Lawrence opende de tombe in de jaren twintig en ontdekte dat hij leeg was. Zijn vrouw en schoonmoeder werden er later in begraven."

Er staat inderdaad een graftombe langs de weg van Arques naar Couiza, even voorbij het Katharenkasteel

van Arques maar het ware wel interessant te verifiëren of het werkelijk om deze graftombe gaat.....

En wat het kasteel Blanchefort betreft, herinnerde ik mij onze moeizame wandeltocht van maandag 27 september 2004, waarover in mijn verslag: "...Dan vatten wij de wandeling aan die volgens de gids vijf kilometer in de bergen zou bedragen, met een uitloper van "1 heure aller et retour" naar de ruïnes van het kasteel van Blanchefort. Deze uitloper die ons omhoog de berg rond voert gaat alsmaar verder en verder en in plaats van een half uur heen en een half uur weer zoals verwacht, duurt het heenrjact al anderhalf uur,

om dan dood te lopen op een witte rots; maar geen spoor van enige ruïne te bekennen”

Ook Bie en Rudie die naderhand dezelfde wandeling deden, vonden de ruïne niet....Geheimzinnigheid alom!

Een nog vreemder citaat vonden we even verder:
“*De geschiedenis van het gebied is doordrenkt met kathaars bloed.... Veel boeren verklaren, nu er geen inquisitie meer is, openlijk hun sympathie voor de katharen. Er bestaan zelfs een Kathaarse Kerk en een Paus, die tot zijn dood in 1978 in het dorp Arques woonde*”.

Het is de eerste maal dat we daar van horen!!!

Verschillende bronnen suggereren dat de kruisdood van Christus maar gefingerd was, dat hij “met zijn gezin” was uitgeweken en op hoge leeftijd stierf. In dit verband volgende passus uit het boek:

“Er is ook gesuggereerd dat het gemummificeerde lichaam van Jezus in de buurt van Rennes-le-Chateau werd verborgen. Daarmee zou de geheime boodschap in de documenten van Saunière “Il est la mort” (hij is daar dood) zijn verklaard.

En wat betreft de vele duistere figuren die genoemd worden als mogelijke afstammelingen van Jezus, of voor hen optraden, volgende aanhalingen:

“En in minstens één geval leidt deze schakel rechtstreeks naar het mysterie van Rennes-le-Chateau. Op de lijst van Davids (de schilder David) leerlingen vinden we de naam van Armand Hautpol-Blanchefort, die tot aan de Franse Revolutie het dorp Rennes-le-Chateau in haar bezit had.

En:

“Een figuur die wij in “Het Heilig Bloed en de Heilige Graal” niet uitvoerig genoeg hebben besproken was de graaf van Chambord....die verbonden was met het verhaal van Bérenger Saunière....Zo was bijvoorbeeld bekend dat de weduwe van de graaf van Chambord een van Saunières beschermvrouwen was. En toen

Saunière in Rennes-le-Chateau bezoek kreeg van aartshertog Johan Stefan von Habsburg, stelde de aartshertog zich voor als Monsieur Chambord. Het was ook als Monsieur Chambord dat hij uit naam van de weduwe van de echte Chambord, Saunière regelmatig jaarlijks bleef bezoeken om hem ieder jaar zo’n 20.000 frank te betalen. In totaal bracht hij meer dan twaalf keer een bezoek aan Rennes-le-Chateau. Hij overleed in 1947. Volgens de Prieuré-documenten zocht hij uit naam van de Chambords en zijn eigen familie naar officiële bewijzen van hun Merovingse afstamming, die vervolgens konden gebruikt worden om de politieke realiteit in Frankrijk te veranderen”.

En even komt ook Arques nog in beeld wanneer de schrijvers het hebben over relaties van de Chambords, namelijk de Joyeuses:

“In de zeventiende eeuw was de hertog van Joyeuse getrouwd met de hertogin van Arques, kasteelvrouw van het land waarop de tombe van Arques – de tombe op het schilderij van Poussin, met Rennes-le-Chateau op de achtergrond- zich bevond”

Het Kasteel van de “Sieurs d’Arques”

Het Geheim van de perkamenten van Rennes-le-Chateau.

Volgens deze legende zouden de gevonden perkamenten vermeld hebben dat Jezus gehuwd was met Maria Magdalena en dat hun nakomelingen, via de Mérovingers (!) ook nog heden zouden voortleven...

Het zou ook allemaal nog te maken hebben gehad met de Tempeliers en de Katharen, de orde van Prieuré en...de H Graal.

Volgens de theorie zou pastoor Saunière’s plotse rijkdom dus zwijggeld zijn geweest van de kerkelijke autoriteiten of ...van Jezus’ afstammelingen. Kortom: te gek om waar te zijn.

Wat ons alleen interesseert is de link met deze streek in de Aude, waarmee wij nu eenmaal toevallig erg vertrouwd zijn geraakt

Toen het boek “The Holy Blood and the Holy Grail” verscheen in 1982 ontketende het een hevige controverse, voornamelijk uit de hoek van de Anglikaanse bisschoppen in Engeland. De Katholieke Kerk hield zich eerder afzijdig.

In zijn inleiding tot een nieuwe druk van het boek in 1996 (dus nog voor het verschijnen van de “Da Vinci Code”) schrijft een van de drie auteurs als antwoord hierop :

“In tegenstelling tot wat theologen en interviewers beweerden, betekent zo’n verklaring geen aanval op de wezenlijke kern van het christendom en de christelijke ethos. De kern van het christendom en de christelijke ethos ligt besloten in Jezus’ leer. En die leer is in vele opzichten uniek. Ze verkondigt waarden en houdingen die nog niet eerder op het toneel van de menselijke geschiedenis waren uitgedragen..

...Ze hoeft niet te worden versterkt door wonderbaarlijke biografische bijzonderheden....Die boodschap wordt heus niet minder indrukwekkend als ze afkomstig zou blijken te zijn van een man die ook een echtgenoot en vader was, of overtuigender als ze was verkondigd door een celibetair”. Wat wij trouwens volmondig kunnen beamen.